

Feledy Balázs Megrendítő látlelet

A lábjegyzet a szépirodalomban és a tudományos közleményekben röviden lapalji jegyzetek sora, amely a főszöveget kíséri, általában precíz számozással, és jellemzően forrásokat, indoklásokat, fordításokat, magyarázatokat ad a fentebb olvasható szöveghez. *Makovecz Benjamin* emlékirata apjával való fél évszázados kapcsolatáról nem tartalmaz főszöveget, csak (?) lábjegyzeteket, kivéve a kétszáznegyven oldalas mű első és utolsó, rövid, álomszerű, poétikus írásait. „Főszöveg” hiányában a szerző tehát közlésezi lábjegyzeteit, ezek valóban lapalji tördeléssel állnak előttünk (ezt a szerző tervezhette így), és valóban szinte szurrogátumok. Mivel csak lábjegyzetek olvashatók, azt sem tudjuk meg, hogy *Makovecz Imre* egy építész, hogy kimagasló képességű tervező, nem tudjuk, kivel tart kapcsolatokat, mert az összes jelentős szereplő neve a könyvben csak monogrammal jelzett. A szerző nyugdíjas koráig pesti kisfiúként aposztrofálja magát (így lesznek a jegyzetek egyes szám 3. személyben, mintegy elidegenítően fogalmazottak), az anyám szót le nem írná (amúgy a könyv egyik főszereplője, csak épp *Sz. M.* monogrammal!), de egyéb nyerseségeket is bőven alkalmaz. Barokkosan burjánzó, olvasást néha megnehezítő stílusa, határozós és jelzős szerkezeteinek (sokszor) mesterkélt volta az olvasóban kétségeket támaszt az iránt, hogy kiről is szól a kötet. Melyik Makoveczről? A közönség előtt ismertebbről, az apáról vagy a sorokat lejegyző, amúgy kitűnő műfordítóról (feleségéről!), esetleg a varázslatos borítóképet is tervező grafikusművészről, fotográfusról, tanárról, vagyis a pesti kisfiúról? És amikor csak néha bosszankodva (szerzői exhibicionizmus!), amúgy élvezettel olvasva a mű végére jutunk, rádöbbenünk, ez egy (lát)lelet két értelmiségi generáció viszonyáról, erős különbözőségeikről, erős azonosságairól. Nem pusztán apa-fiú kapcsolattörténet, hanem annál jóval több: emlékiratba oltott, igazi szépirodalom, ami ráadásul jellemzően bővérűen ironikus, sok esetben a humort sem nélkülöző stílusával együtt megrendítő. A lábjegyzetek elkészültek. Lesz-e egyszer felettük igazi, nevezük így, dokumentumregény?